

ακολουθούν. Μόλις το μέλος που οδηγεί αλλάξει κατεύθυνση, τότε αυτόματα γίνεται οδηγός το μέλος που βρίσκεται στην κορυφή του σχήματος, με βάση τη νέα κατεύθυνση που έχει δοθεί. Πχ αν το μέλος-οδηγός κάνει στροφή 180°, τότε γίνεται οδηγός το μέλος στην τελευταία γραμμή (5η), αφού όλοι πλέον είναι στραμμένοι προς αυτόν. Κάθε φορά η ομάδα ακολουθεί τις κινήσεις του οδηγού. Οι αλλαγές γίνονται αυτόματα, μόλις αλλάξει κατεύθυνση ο οδηγός. Όλα τα μέλη μπορούν να γίνουν οδηγοί, εκτός από εκείνον που βρίσκεται στο κέντρο του σχήματος. Σκοπός είναι η ομάδα να κινηθεί τόσο αρμονικά, ώστε οι αλλαγές οδηγού να προκύπτουν ομαλά και αβίαστα.

Ακολουθεί συζήτηση πάνω στην εμπειρία της ομάδας από το παιχνίδι και στην αίσθηση που δημιουργείται όταν η ομάδα καταφέρνει να λειτουργήσει σαν ενιαίο σώμα. Αναπόφευκτα γίνεται αναφορά στην “αίσθηση του ανήκειν”, στη δύναμη της ομάδας, στην επιρροή που ασκεί η προσωπικότητα του καθενός, στις ηγετικές και μη τάσεις μεταξύ των μελών κ.α.

Κλείσιμο:

α. “Το κουβάρι των ευχών”, 8'

παραλλαγή άσκησης από Φιλίππου & Καραντάνα, 2010

Η ομάδα είναι όρθια ή καθιστή σε κύκλο. Ο συντονιστής δίνει το κουβάρι σε ένα μέλος με την οδηγία να το πετάξει σε κάποιον άλλο λέγοντάς του κάτι καλό που έχει “πάρει” από εκείνον μέσα στην ομάδα. Το μέλος που πετάει το κουβάρι κρατάει παράλληλα την άκρη του νήματος. Στη συνέχεια, αυτός που πήρε το κουβάρι, το πετάει με τη σειρά του σε κάποιον άλλο, κρατώντας το νήμα και λέγοντας κάτι θετικό για εκείνον στον οποίο το πετά. Αυτό συνεχίζεται μέχρι να πάρουν όλοι το κουβάρι ή μέχρι να εξαντληθεί το νήμα.

β. Μοίρασμα κειμένου

Στην ομάδα μοιράζεται μια φράση, ένα απόφθεγμα ή ένα κείμενο που εκφράζει κάτι σχετικό με το θέμα της συνάντησης.

Ενδεικτικά αναφέρουμε το κείμενο “Τα κουτάλια” (Bucay, 2006).

Ε. Αξιολόγηση

Αυτή η συνάντηση συνδιοργανώθηκε με εκπαιδευτικό-μέλος της ομάδας. Αυτό έγινε στο πλαίσιο της “πρακτικής” που είχαμε συμφωνήσει να συμμετέχουν στο περιεχόμενο της ομάδας όσοι καθηγητές-μέλη ήθελαν. Πήγε πάρα πολύ καλά! Μετά από δύο διαφορετικές συναντήσεις, η ομάδα ξαναμπήκε σε ρυθμό. Η συνάντηση αυτή έγινε στην αυλή του σχολείου, κάτι που σε συνδυασμό με τη μουσική δημιούργησε πολύ ωραία ατμόσφαιρα. Το γεγονός ότι είχα συν-συντονίστρια με χαλάρωσε και μου επέτρεψε να συμμετέχω στη συζήτηση συγκροτημένα. Το γεγονός ότι δεν ήμουν μόνο εγώ αυτή που έπρεπε να συντονίσει μου έδινε το περιθώριο για ελεύθερη παρατήρηση και στοχασμό.

Από τις ασκήσεις που χρησιμοποιήσαμε, θεωρώ ότι ήταν λάθος μου να επιλέξω την τελευταία, “Το κουβάρι των ευχών”. Πρόκειται για μια άσκηση που αναπόφευκτα προκαλεί δύσκολα συναισθήματα σε αυτόν που θα το πάρει τελευταίος, όπως και έγινε. Εκ των υστέρων, ένιωσα